

"Acz dahi, aşk gibi, belki daha eslem bir tariktir ki, ubudiyet tarikiyle mahbubiyete kadar gider." cümlesini izah eder misiniz?

Şefkat, Allah'a götürmede ve ulaştırmada aşktan daha keskin daha parlak bir vasıtaadır. Aşkın çok riskleri ve tehlikeleri var. Lakin şefkat katıksız ve risksiz iman rehberi ile Allah'a götüren bir yoldur.

Mesela, anne ve babanın perde olduğu şefkat, Allah'ın rahmet ve hikmetinin bir cilvesi ve bir tezahürüdür. Bütün mahlukattaki anne ve babaların yavrularına olan şefkatini tefekkür eden birisi, Allah'ın sonsuz şefkatini idrak eder ve ona müteveccih olur. Aynı zamanda hayatında şefkati kendine bir prensip yapar, insanlara karşı merhametli olur.

Acz, burada kendi ihtiyaçlarını karşılayamayacak kadar zayıf ve iktidardan yoksun anlamında kullanılmıştır. Yani ihtiyaçları hem kainatı kuşatmış, hem de ebede uzanmış olmasına rağmen, bunlardan en basitini dahi tedarik edemeyecek kadar acizdir insan. Burada daha çok insanın iktidarsızlığına vurgu vardır. Bu acizlik penceresi de, aciz olmayan Allah'a açılıyor. İnsan acizlik damarı ile aciz olmayan Allah'ı idrak ediyor. Her şeyin acizlik damarı ile Allah'a muhtaç olduğunu görüp tam tevazu ile kulluğa yöneliyor.

İnsan bu **şefkat** ve **acz** yolu ile hiçbir riske ve tehlikeye düşmeden Allah'ı bulabilir ve onun aziz ve şerefli bir kulu olabilir. *Ama aşk yolunda risk ve tuzaklar çoktur.* Bazen kuvvetli bir sebep ortaya çıkar, aşık onda takılır ve nihai hedef olan Maşuk-u Ezeli'ye, yani Allah'a ulaşamayabilir. Ama acz ve şefkat yolunda böyle riskler yoktur. Zira en kuvvetli ve büyük sebepler bile nihayetsiz acziyet içinde olduğu için, salık her şeyde bu acizliği görür ve aciz olmayan Allah'a intikal edebilir. Bu sebeple **acz yolu**, aşk yolundan daha etkili ve daha selametlidir.